

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
 Números atrasats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LO NOU MINISTERI

I dihem nou per dirne alguna cosa; perque en realitat de nou no 'n té res. Es la imatge de unas calsas vellas adobadas ab pedassos vells de tots colors. Impossible imaginarse una prenda d' us més abigarrada.

D. Práxedes no pot ferhi més: es la seva mania, 'l seu entreteniment, la seva passió: si no pogués promoure crisis ministerials y reordrelas en aquesta forma; si no pogués fer forats y teparlos apedassant, se moriria.

¡Y ab quins pedassos!... Sempre buscant los retalls mes atrotinats del seu calaix de sastre. Aixís res té d'extrany que la feyna li surti tan barruera y de tan poca durada. Los pedassos mes ben posats se aguantan de un fil á penas: á lo millor se li escagitxan y la situació te de anar sempre pel mon ensenyant la ceva.

Los que tenian alguna fé en los homes que avants de la revolució de Setembre proclamaven las ideas mes radicals enfront de las corruptudas costums polítiques dels moderats, están avuy en lo cas de dir: —Torneunos lo ral que no volém mes comedia.

Aquellas situacions ominosas tenian en mitj de tot certa grandesa: empunyavan un fuet y fustigavan al poble: irritavan á la fiera y s' exposavan á las sévas urpadas... Pero avuy... ¿Qui es capás de resistir l'espectacle de una parodia tan ridícula y xocarrera?... ¿Qui podrà estarse de girar la cara davant de aquests cambis ministerials artificiosos, intempestius, inexplicables, efectuats á espatillas del Parlament, com un joch de prestidigitació, sense explicar á ningú ni la causa que 'ls provoca, ni 'l motiu que justifica la seva resolució?

Algú ha comparat á n' en Sagasta ab un malalt que quan está cansat de jeure sobre 'l costat dret se tomba sobre 'l esquert y aixís successivament. Suposan que avants jeya del costat de 'n Gamazo, y que quan lo fetje li feya mal va tombarse del costat de 'n Moret, fins que fentli mal el cor, va tornarse á tombar del costat de 'n Gamazo, sens perjudici de tornarse á girar del costat de 'n Moret al millor dia.

La comparació es exactíssima; pero es també altamente desconsoladora.

Perque resulta evidentment qu' es un home malalt qui té al seu càrrech lo poder executiu del Estat, quan per desempenyarlo 's necessita sempre una naturalesa sana y vigorosa. Y malalt lo cap, malalt lo cos. Per aixó la nació va com va.

La missió de un jefe de govern consisteix en traspassar un plan y sostenirlo ab formalitat, honradament, sense vacilacions malaltissas, y si 'l plan fracassa 'l partit se retira enter, sense recansa, al objecte de referse en l' oposició, guanyantse la benevolencia y l' apoyo de l' opinió pública.

Pero en Sagasta no ho enten aixís. Lo seu únic plan no es altre que sostenirse á despit de tot. Per aixó accepta un dia 'ls procediments semi-conservadors de la dreta del seu partit y un' altre dia tirantlos per la finestra s' entrega á l' influencia dels elements que blasonan de democrátics, fins que cansantse de aquests, baixa al carrer á recullir lo que havia llençat. Y aixís mediant aquest joch incoherent, injustificat, capritxós s' aguanta, causant la ruina del país, que pert lo rumbo, y augmentant mes y més lo desconcepte de la política, de la qual viu cada dia mes divorciat l' esperit públich, al veure que alcap-de-vall tot es una burla cínica y asquerosa.

Davant de aquestas continúas rectificacions de un home que passa per tot, menos per abandonar lo poder, es precis preguntar:—¿Quin es l' actual régimen polítich d' Espanya?

No será rigurosament la monarquia, perque aquesta forma de govern involucra la existencia de un sol poder permanent é irresponsable; y aquí 'n tenim dos: la reyna regent y en Sagasta. La regent crida á governar al partit liberal ó al partit conservador, segons ho té per convenient, perque li proporcionin ministres que assumeixin la direcció y la responsabilitat de la política. Donchs vé en Sagasta y embolicantse en lo manto de la irresponsabilitat crida alternativament als homes de la dreta ó als de l' esquerra, perque governin segons las sévas tendencias, sense participar poch ni molt dels fracassos que pujan experimentar. Baix aquest punt de vista, en Sagasta no es un governant actiu, sino una especie de institució permanent, dintre del petit mon de la fusió; y ab la mateixa sanch freda, y ab lo mateix tupé, farà veure que defensa 'l régimen dels tractats de comers sostinguts per en Moret, que sortirà á la defensa de las solucions económicas patrocinadas pels elements gamacistas.

Es capás de tot, menos de dir:—M' hi equivocat llastimosament, y 'm retiro.

Y la mateixa despreocupació emplea quan tracta de cridar als homes que han de secundarlo. Si hi ha ministres desacreditats, aquests son en Lopez Dominguez y en Pasquin: donchs aquest parell de nulitats se quedan, mentres los altres cauhen. Lo ministre de la Guerra fá mes de un any deya que aniria á Melilla ó á casa seva, y continua tan enganxat á la poltrona, que ja no 'l trenhen ni á canonadas. Lo seu company de Marina s' aguanta ab l' ilusió de que tenim la millor esquadra del mon.

Un altre dels que 's quedan, en Salvador. En sos últims temps ha contribuít á descubrir alguns dels molts gatuperis que caracterisan á l' administració espanyola; pero ¿per qué, per donar gust al seu company Pasquin, no busca 'l paradero de las sumas inmensas destinadas á la construcció de l' Esquadra?

En Groizart es un vell, que volia reformar l' instrucció pública, y 'l colocan ara al ministeri d' Estat, qu' es ahont mes se necessitan las energías y las grans intuicions de la juventut.

En Puigcerver passa á Foment, després de haver

figurat á Hisenda, á Governació y no sé á quin altre ministeri, perque aquí á Espanya un espartanyer no s' atrevirá á fer sabatas; pero basta ser amic de 'n Sagasta, per possehir la ciencia infusa y ser reconegut apte per tot.

En lo mateix cas se troba en Capdepon. La seva amistat íntima ab l' home del tupé, li dona aptitud per tot lo que convinga.

Y lo mateix li passa á n' en Maura. Autor de un projecte de reformas antillanas, l' envian á Gracia y Justicia, lo qual no será just, pero no pot negarse que fa molta gracia.

L' Abarzuza es l' únic element nou qu' entra al ministeri; en representació de la mitja dotzena de barras que s' han cansat d' esperar la República. Don Emilio s' ha interessat pel seu *Venturita*, y al últim s' ha sortit ab la seva, asseyentlo á la bassetta ministerial. Bon profit els fassi: al un per lo que menjí, y á l' altre per lo que s' engreixí.

Tal es lo nou ministeri. Lògicament, un absurdo, políticament, una nova farsa. En sas funcions resultarà com tots los seus predecessors, un' orga de gats. Al comensar no té programa.

Pero té menü... y avuy per avuy, aixó basta.

P. K.

VANTS de jurar lo càrrech de ministre al Sr. Abarzuza se li vá exigir que fés una visita á Palacio, á fi de demostrar ab aquest acte la seva sumissió á las institucions monárquicas.

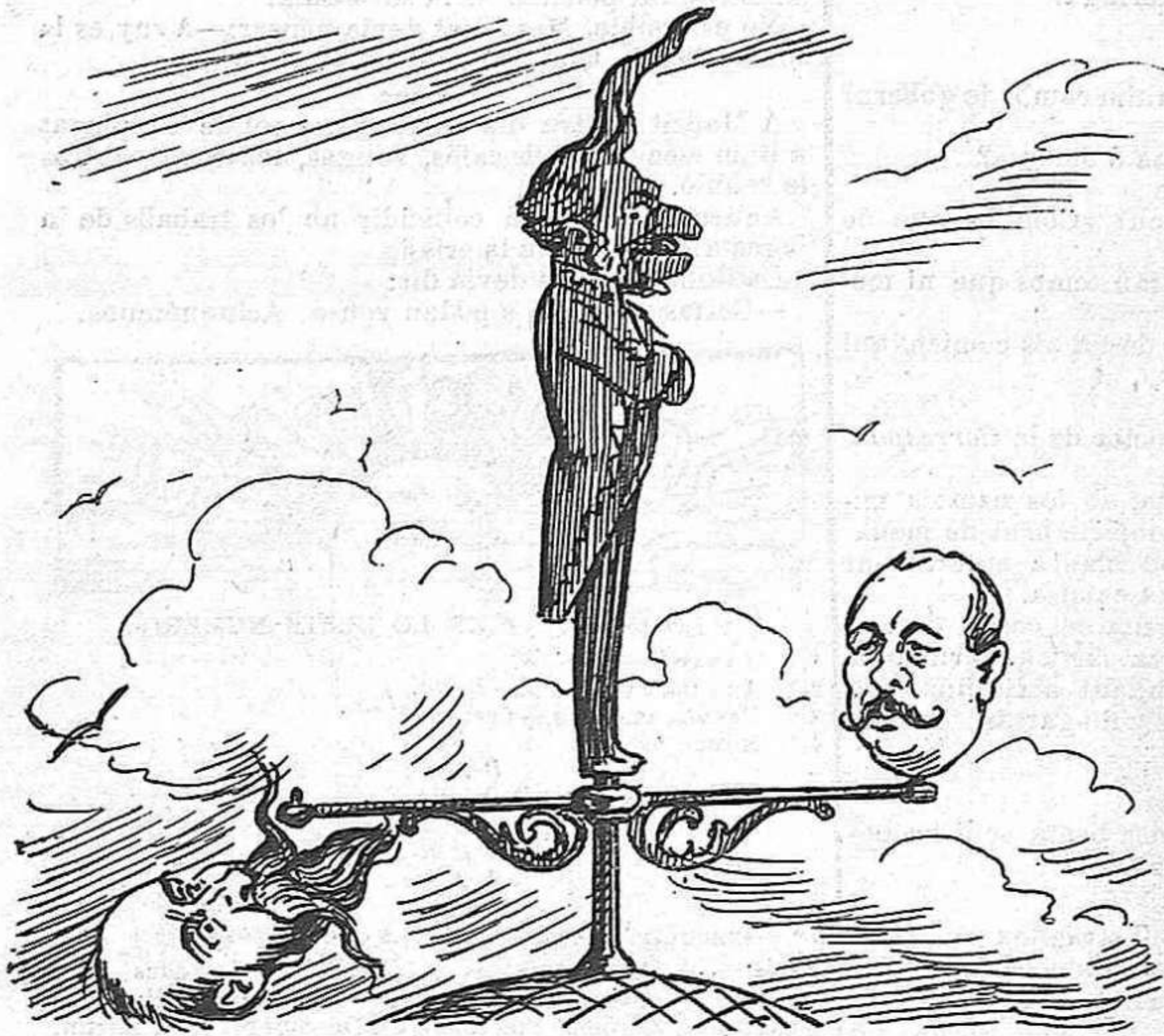
Vels'hi aquí una aplicació política dels sacraments de la confessió y de l' eucaristia. Diuhen los católics que ningú pot salvarse sense frequentarlos. Y lo mateix pretenen los monárquics.

Y encare un' altra coincidencia: per combregar s' ha d' estar en dejú. Lo mateix li ha passat al Abarzuza: no li han posat plat á taula fins que ha combregat.

L' hereu Pantorrillas ha deixat la presidencia de la Diputació provincial, y 'ls diputats que vá presidir, sense distinció de partits, lo mateix los conservadors que 'ls fusionistas, y hasta 'ls republicans van obsequiarlo ab un ápat á ca'n Justin.

Corretjint un conegut adagi podrán dir «que lo cortés no quita á lo gastrónomo.» Pero aquests dinars donats á un adversari, fins pa-

LA CRISIS ILUSTRADA

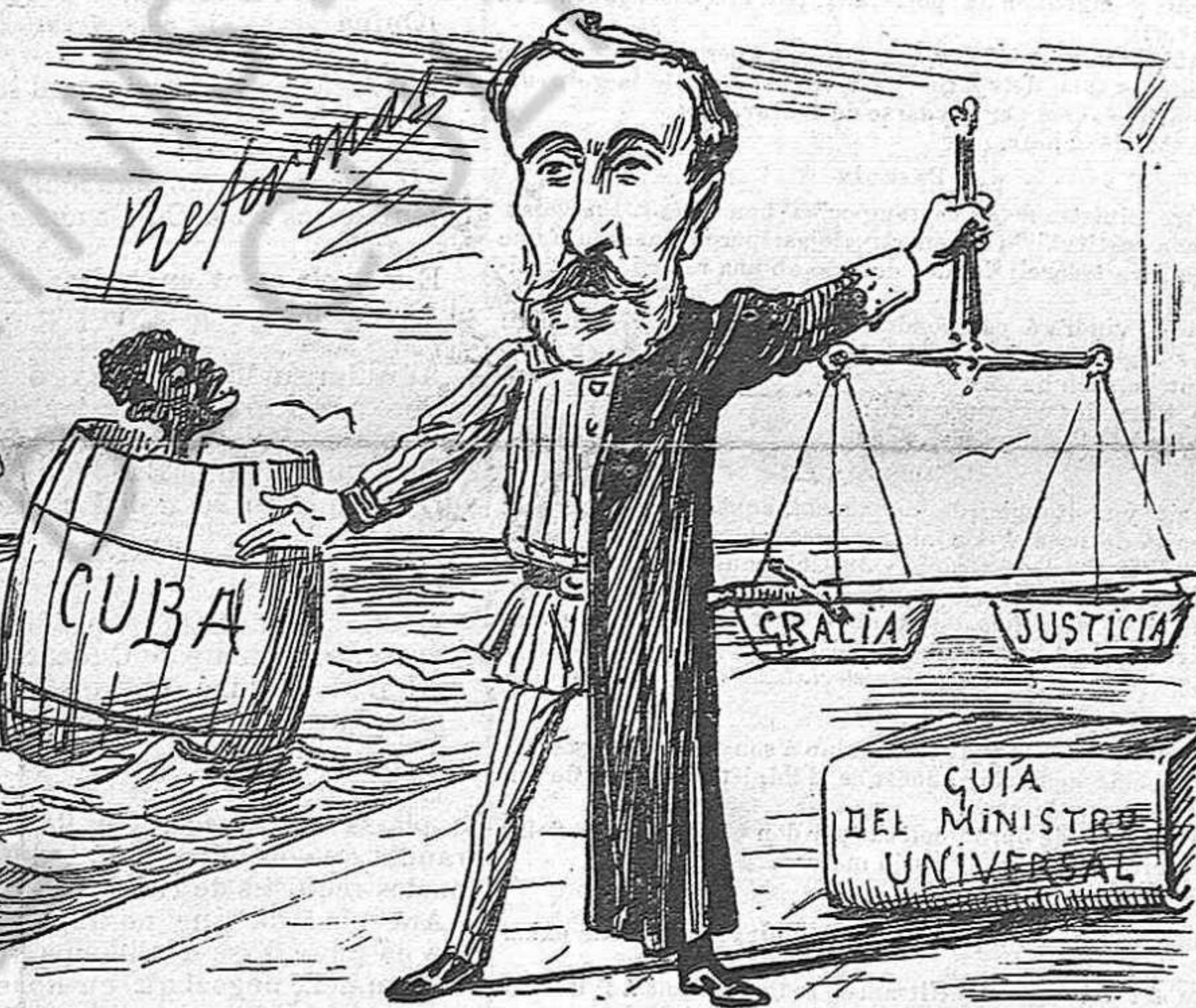
Cambi de vent, cambi de panell; pero la bandereta ni gira, ni cau.

Dos que á forsa de no fer res s' han arribat á petrificar: per aixó no cauhen.

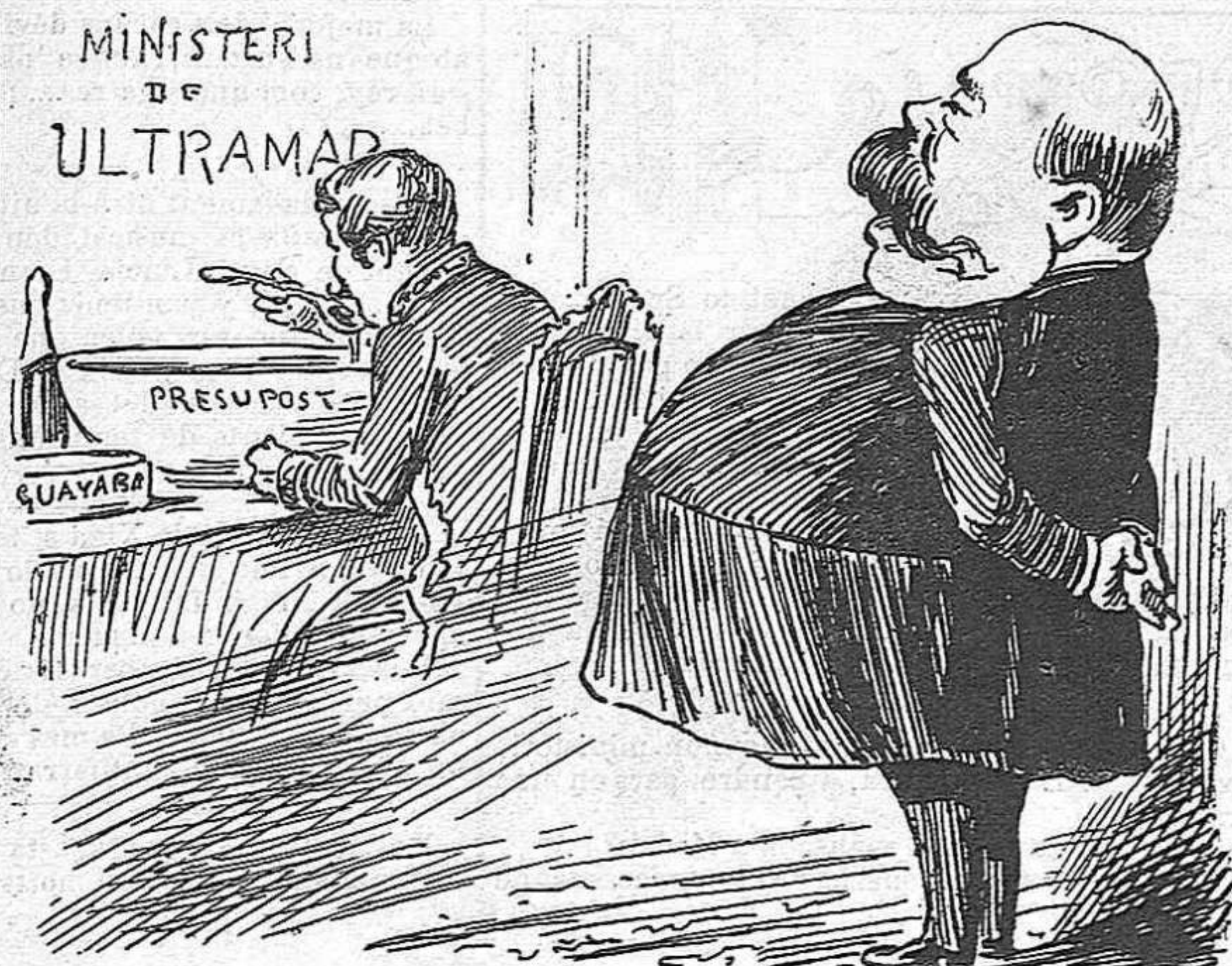
Valencia está d' enhorabona: dos dels seus fills remenarán los chelaets dels xasiques y les chufles de Foment.

Un mallorquí que sempre li toca ballar ab la mes negre: primer ab los morenos de Cuba; y ara ab las togas y las sotanas.

Un que será ministre mentres quedi un sol pel per esquilar.

Mentres el seu Venturita endrapa ¡y que n' hi posa ell de greix!